

m. v.). Udvalget anfører, at de pågældende foranstaltninger ofte vil være uden værdi, hvis sigtede i forvejen er bekendt med deres foretagelse, og derfor må underretning af ham undlades. Sædvanligvis vil der ikke være nogen forsvarer på det tidspunkt, hvor der er tale om at indhente forudgående retskendelse vedrørende de nævnte foranstaltninger. Der kan imidlertid være en valgt forsvarer, ligesom der vil være beskikket forsvarere i arrestantsager. Hvis der blev givet underretning til forsvareren, måtte politiet samtidig give ham pålæg om ikke at underrette sin klient. Herved ville forsvareren efter udvalgets opfattelse blive stillet i en loyalitetskonflikt, som kunne skade forholdet til klienten, og som forsvareren næppe ville finde ønskelig. Udvalget foreslår derfor, at også underretning til forsvareren undlades.

Justitsministeriet kan i det væsentlige tiltræde udvalgets forslag. For så vidt angår spørgsmålet om underretning til forsvareren om de nævnte retsskridt finder justitsministeriet det dog rettest, at forsvareren som udgangspunkt underrettes om retsmødets afholdelse og har adgang til at overvære det. En hertil sigtende bestemmelse er foreslået indsat som stk. 2. Hvis hensynet til fremmede magter, til statens sikkerhed eller til sagens opklaring eller tredjemand undtagelsesvis gør det påkrævet, skal der dog kunne gøres undtagelse fra reglen. Afgørelsen om at udelukke forsvareren fra retsmødet træffes af retten efter politiets begæring. Har forsvareren overværet retsmødet, må han kun med rettens samtykke videregive oplysninger, han har modtaget under mødet. jfr. princippet i de tilsvarende bestemmelser i § 745, stk. 4.

Vedrørende anvendelsesområdet for bestemmelserne i stk. 2 og 5 henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 18 og 20-22 og til § 745.

Til § 749.

Den foreslåede bestemmelse, der svarer til udvalgets forslag, samler de gældende bestemmelser om, hvilke myndigheder der kan bestemme, at en anmeldelse skal henlægges eller en indledt efterforskning slutes, samt om hvilken fremgangsmåde der skal anvendes herved, herunder om den overordnede anklagemyndigheds omgørelsesadgang. Det er i stk. 3 præciseret, at ikke alene anmelderen, men også sigtede skal have underretning om denne omgørelsesadgang.

Til § 750.

Bestemmelsen i 2. pkt. om pligt til på forlangende at opgive navn, adresse og fødselsdato til politiet er i overensstemmelse med gældende ret

for så vidt angår pligten til at oplyse navn og adresse, jfr. de i lovforslagets § 2, stk. 2, nr. 1 og 2, nævnte bestemmelser i politilovene fra 1863 og 1871. Forslaget om at udvide oplysningspligten til også at omfatte fødselsdato er i overensstemmelse med udvalgets forslag.

Til § 751.

Efter forslagets stk. 2 skal der gives den afhørte mulighed for at gøre sig bekendt med gengivelse af den forklaring, han har afgivet til politirapporten. Endvidere skal den afhørtes eventuelle rettelser og tilføjelser medtages.

I praksis anmodes den afhørte undertiden om at underskrive sin forklaring, således som denne er gengivet i rapporten. Advokatrådet har i sin udtalelse anført, at politiet bør oplyse afhørte om, at han ikke har pligt til at underskrive rapporten, og at afhørte bør vejledes om, at han senere, eventuelt i retten, kan blive foreholdt rapportens gengivelse af hans forklaring.

Justitsministeriet er enig i det af advokatrådet anførte. Bestemmelser herom vil blive fastsat administrativt.

Til § 752.

Bestemmelsen svarer med mindre sproglige ændringer til udvalgets forslag.

Efter stk. 2 skal det sociale udvalg så vidt muligt underrettes, hvis en sigtet under 18 år skal afhøres om alvorlige lovovertrædelser. Ifølge det tidligere fremsatte lovforslag skulle det sociale udvalg altid underrettes i sådanne tilfælde. Det vil imidlertid ikke altid være muligt at opnå kontakt med en repræsentant for det sociale udvalg, og en undtagelsesfri underretningspligt vil derfor i visse tilfælde kunne føre til, at en sigtet under 18 år må tilbageholdes urimeligt længe, inden afhøringen kan finde sted. Efter lovforslaget skal det sociale udvalg derfor kun underrettes, hvis det er muligt.

Som nævnt i bemærkningerne til udvalgets forslag er den gældende bestemmelse i § 822, stk. 4, 2. og 3. pkt., hvorefter børneværnet skal tilkaldes, når et barn under 15 år afhøres i anledning af en sædelighedsforbrydelse, udeladt. Udvalget har i stedet foreslået, at bestemmelsen afløses af administrative bestemmelser, der ikke er begrænset til alene at angå sædelighedssager.

Udformningen af de administrative bestemmelser overvejes for tiden i justitsministeriet.

Til § 755.

Bestemmelsen vedrører politiets almindelige an-